

MINNESOTA HISTORICAL

The Lithuanian Weekly „Tėvynė“
 Published Every Friday
 By the Lithuanian Alliance of America
 P. Jurgeliūtė, Sec'y & Business Mgr.
YEARLY SUBSCRIPTION RATES:
 In the United States \$1.50
 To Foreign Countries \$2.00
 „TĖVYNĖ“
 307 W. 30th St., New York, N. Y.

TĖVYNĖ

SUSIVIENIJIMO LIETUVIŲ AMERIKOJE ORGANAS

Telefonas. LACKAWANNA 5529.

„Tėvynė“ Savaitinis Laikraštis
 Leidžia kas Pėntnyčia
 Susivienijimas Lietuvių Amerikoje
PRENUMERATA METMAS:
 Savienyose Valstijose \$1.50
 Kitose Viešpatystėse \$2.00
 „TĖVYNĖ“
 307 W. 30th St., New York, N. Y.

No. 32 Acceptance for Mailing at Special Rate of Postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, Authorized on June 27, 1918.

New York, N. Y., Rugpiučio (August) 10, 1928.

Entered as Second Class Matter November 28, 1910, at the Post Office at New York, under the Act of March 3, 1875.

Vol. XIX

MIRĖ S. L. A. IZDININKAS TAMAS PAUKŠTIS

Liepos 31 d. apie 12 val. nakčia pasimirė SLA. Iždininkas Tamas Paukštis. Su šiuo pasauliu velionis skyrėsi savo namuose, Pittston'e. Mirė netikėtai. Palaidotas rugp. 4 d.

MIRTIES PRIEŽASTIS.

Sekmadieny, liepos 29 dieną, apie septintą valandą vakare, vienas vietinių gyventojų svarbiu reikalu pašaukė velionį Paukštį ir norėjo su juo susitikti krautuvėje. Velionis išėjo. Netrukus į namus pranešta, kad vel. Paukštį ištikusi nelaimė. Minimas žmogus nuėjęs krautuvėn, rado a. a. Paukštį gulintį prie vienos krautuvės sienų. Prie jo gulėjo parmestose kopėčios. Velionis buvo be žado — veik visas kunas buvo suparalyžuotas. Tuojau pašaukta gydytojas, kuris pareiškė, kad velionis yra kritingoje padėty.

Velionis parnešta į namus. Pašaukta specialistas gydytojas. Randama, kad a. a. Paukštis puolęs nuo kopėčių ir gavęs taip vadinamą „paralytic stroke“. Velionis, mat, kaip žinoma turėjo augštą kraujo spaudimą. Spėjama, kad krautuvėje lipęs užsuktį laikrodį. Kopėčios virtė, a. a. Paukštis susikrėtęs ir gavęs minimą užgavimą, ko dėlei suparalyžuota visas kunas. Gydytojai dėjo pastangas ir manė, kad dar bus galima atgauti. Leista kraujas ir pirmadienio popietę liginis pasijautė kiek geriau. Nors nesėkėjo, bet pradėjo kai kurias kuno dalis judinti ir išrodė, jog pagis. Gydytojai ir šeima apsidžiaugia. Bet antradienio pavakary velionis pasijaučia kur kas blogiau ir apie dvyliką valandą skiriasi su šiuo pasauliu.

Liudnas nuotikis pasiekia visą Amerikos lietuvių žmonią.

TRUMPUTĖ VELIONIO BIOGRAFIJA.

A. a. Paukštis yra gimęs Lietuvoje, Naujinių kaime, Kaupiškių valsčiuje, Vilkaviškio apskrity, Suvalkų rėdyboje. Gimė kovo 17 dieną, 1869 m. Į Ameriką atkeliavo dar visai jaunu budamas 1883 metais. Atkeliavo pas savo brolių Juozą į Plymouth, Pa., kur brolis laikė valgomųjų daiktų krautuvę ir vėliau, 1886 m., įsteigė pirmą Amerikos lietuvių laikraštį „Vienybę Lietuvininkų“. Atvykęs Amerikon a. a. T. Paukštis per penkis metus dirbo pas savo brolių krautuvėje. Po to persikėlė į Pittston, Pa. ir čia pats užsidėjo krautuvę-grosernę. Šiuo bizniu velionis užsiėmė visą savo gyvenimą. Bizniavoja pusėtinai paskėmingai, pavyzdžiui išaugina savo šeimą ir visą savo amžių dalyvauja viešame lietuvių gyvenime.

A. A. PAUKŠTIS KAIPO SLA. IZDININKAS.

Susivienijimo iždininku velionis T. Paukštis buvo ilgai. Pirmiausia SLA. iždininku velionis tapo išrinktu kaip tik įvyko SLA. skilimas Wilkes-Barrių seime, 1901 m. ir iždininkavo iki 1905 m. 1914 m. velionis Paukštis vėl tapo S. L. A. iždininku išrinktas ir iždininkavo iki nelaimingosios mirties.

Kaipo iždininkas velionis buvo sekmingas. Musų organizacija pergyveno vieną-kitą krizį. Buvo nustojusi narių ir kapitalu sušlubavusi. Vienok organizacijoje vedama tokia tvarka, kad mums lemta iškilti vienai didžiausių ir turtingiausių lietuvių organizacijų. To iškilimo, to kapitalo jauginimo daug garbės priklauso velioniu Paukščiu. Jis buvo nusistatęs, kad nė vienas SLA. centelis niekais nenuėitų. Jis buvo pasirėžęs, kad žmonių sudėtas turtas būtų saugiai prižiurimas. Ir jis tai darė ir jam tai vyko. Tiesą reikia pasakyti, kad dėlei tokio didelio musų organizacijos kapitalo saugojimo, velionis ne vieną yra ir užrustinęs, bet tai įvyko tik todėl, kad jam apėjo, idant širdingai saugojus kapitalą, kuris ne jam, ne kam kitam, bet visai organizacijai priklausė.

Susivienijimo nariuose velionis, kaipo iždininkas ir kaipo darbuotojas buvo populiarus. Tai gerai įrodo visa eilė atsituvusių rinkimų. Velionis SLA. iždininku visuomet didele didžiūma balsų budavo išrinktas. Paskutiniuose rinkimuose buvo didelis susirėmimas, bet ir tai velionis toli gražu pralenkė savo oponentą. O tai buvo todėl, kad velionis mokėjo SLA. iždą saugoti ir tai atliko pilniausiu širdingumu, pasižventimu. Už tai jis ir populiarumo nariuose įgijo.

A. A. TAMAS PAUKŠTIS.

A. A. PAUKŠTIS KAIPO DARBUOTOJAS IR LABDARINGAS ŽMOGUS.

Be Susivienijimo velionis priklausė ir prie kitų lietuvių bei svetimtaučių organizacijų. Buvo karštas rėmėjas ir veikėjas TMD. ir ALTS. Priklausė prie amerikonių didžiulės organizacijos Odd Fellows ir buvo nuolatinis rėmėjas gaisrininkų organizacijos. Buvo direktoriu First National Bank Pittstone. Iškilus pasauliniam karui 1914 metais ir Amerikoje kilus klausimui gelbėti Lietuvos nelaiminguosius bei darbuotis Lietuvos nepriklausomybės reikalui ir susiorganizavus Amerikoje Gelbėjimo Fondui ir Lietuvos Nepriklausomybės Fondui velionis Paukštis išrinkta šių dviejų org. iždininku. Ir čia velionis savo pareigas ėjo širdingai. Ir čia jis savo užduotį atliko taip, kad geriau nereikėjo norėti ir tikėtis.

Kaipo labdaringas žmogus Paukštis yra visiems Amerikos lietuviams žinomas: nėra to lietuviško reikalo, kurio velionis nebut stambiai parėmęs. Kas ir su koku Lietuvos reikalu pas vel. nuėjo, kas ir kuomet tik Lietuvą ar bendrai lietuvių reikalus sumanė remti — Paukštis ten buvo; jis rėmė dešimtinėmis, šimtinėmis ir daugiau.

Bet visų geriausia kaipo geraširdis ir labdarys Paukštis vaizduojama šiuose atsitikimuose. Pittstona's yra angliakasyklų sritys. Šioje industrijoje labai dažnai kyla streikai. Streikai buna ilgi. Streikų eigoje darbininkai neišpaskyktai nuvarginami. Didelės darbininkų šeimynos pritrūksta pinigų. Taip esant, ne vienai šeimynai grėsia badas. Kadangi velionis Paukštis užlaikė valgomųjų daiktų krautuvę, tai laike streiko veik kiekvienas jo kostumieris darbininkas gaudavo ant bargo ir tol jis toms šeimynoms pasitikėdavo, kol darb. reikalai pasitaisydavo. Bet tokiu būdu finansiniai velionis nemažai nukentėdavo. Yra tokių besąžinių žmonių, kurie atsigavę iš po krizio, užmiršta savo geradarį ir įsiskolintų pinigų nesupranta atlyginti. Kartą man velionis pareiškė: „A, kad aš turėčiau tuos pinigus, kuriuos man laike streikų nunešė — gerai stovėčiau. Tik paskutinis streikas man virš 8,000 dolerių nunešė. O kur kiti? Kur tų streikų ištisa eilė?“

Nepaisant bet gi to, kilus streikui, velionis vėl laikėsi to paties nusistatymo: kiek galėdamas gelbėjo darbininkams. Už tai, žinoma, žmonės jį gerbė. Už tai, aiškūs dalykas, velionis visi gerai mini ir ilgai minės.

Trumpai kalbant, velionis savo gyvenime buvo pavyzdingas žmogus. Jis darbavosi lietuvių gyvenime, jis buvo stambus musų organizacijų

darbuotojas-rėmėjas, jis buvo žinomas skersai-išilgai visą Ameriką.

Nors velionis ilgai Amerikoje gyveno, nors veik visą laiką bizniavojo, bet, kiek tenka sužinoti, didelių turtų nepalikė.

PRIE VELIONIO KARSTO.

Į velionio namus, kur jis buvo pašarvotas, teko nuvykti kiek anksčiau prieš laidojimą. Žmonių tuo tarpu buvo neperdaugiausia. Todėl turėjau geros progos prisiziūrėti pačiam velioniu ir toms gelėms, tiems vainikams, kuriuose jis skėstė-skendo. Velionis rodos gyvas guli. Nesirgo mat, nesuvargo. Gražiai, maloniai išrodo, kaip ir gyvas. Kambarys pilnas gėlių. Daug ir didelių vainikų: čia nuo velionio šeimynos, nuo organizacijų, nuo gerų draugų, giminių ir pažįstamų vainikais užkrutas visas kambarys. Rodosi, kokis tai gėlynas.

Žmonės lanko negyvėlį. Eina bureliais. Čia, žiūrėk, atėjo keletas moterių, suklaupė, pasimeldė; čia atėjo vyrų burys, pasižiūrėjo ir ašarotu veidu grįžta. Čia vėl jaunimo — mažų mergaičių ir vaikų burelis — klupo prie velionio karsto ir meldžiasi — meldžiasi už gerąjį dėdę, už Paukštį, kuris juos visus pažino ir kuriems „labas rytas“ ar „labas vakaras“ praėdamas sakė. Lanko daugelis svetimtaučių. Pasakoja apie velionį gerbtinus prisiminimus.

Visų veiduose gailėstingos ašaros. Visi kalba: „netekom Paukščio, netekome musų gerojo dėdės.“

Neilgai trukus pradėjo daugiau žmonių rinktis. Ir tų žmonių jau daug. Pilnas namas, pilnas priegangis, pilni šalygatviai, gatvė. Daugelis automobiliu. O dar daug jų vis važiuoja.

Bet jau artinasi liudnas momentas. SLA. Pildomoji Taryba neša vainikus iš kambario. Krauna juos į vežimus. Žmonėse sujudimas.

VELIONIO PAUKŠCIO LAIDOTUVĖS.

Iš namų velionis išlydėtas apie antrą val. po pietų rugp. 4 d. Pirm karsto išnešimo kambary atatinkamą, atsisveikinimo kalbą pasakė SLA. Vice-Prezidentas V. Kamarauskas. Kalba labai tinkama ir graudinga. Jis trumpais ruožtais paminėjo, kad velionis jau paskutinį kartą savo vietovėje. Jis taria savo namams paskutinį sudiev.

Pasakius šią kalbą, SLA. Pildomosios Tarybos nariai: Prezidentas St. Gegužis, Vice-Prez. V. Kamarauskas, Dr. Kvotėjas E. G. Klimas, Iždo Globėjai J. M. Danielius ir M. A. Raginskas ir „Tėvynės“ redaktorius S. E. Vitaitis ima karstą ir neša į karavaną. Įdėjus karstą į karavaną, išsitašo visa eilė — ilga eilė — automobilių

ir važiuoja į kapus. Pravažiuojant, vienur-kitur burelis žmonių nusiima kepurias, taria paskutinį sudiev.

Už pusvalandžio važiuavimo pasiekiami Plymouth'o Lietuvių Tautiškas Kapynės W. Wyoming, Pa. Čia jau daugybė automobilių, tukstantinė žmonių minia. Sakoma, kaip šios kapynės yra kapynėmis, laike laidotuvių tiek žmonių dar niekad nebuvo. Čia susirinko visos apylinkės žymėsnis lietuviai. Čia visokio luomo žmonių: pasiturintieji, profesionalai ir paprasti žmonės. Dalyvauja keletas stambių vietos biznierių svetimtaučių. Kapynės — liudna žmogaus likimo vietelė, bet jos randasi gražioje vietoje: pakalnė — čia viskas žalia, jaunučiai medeliai liudnai ošia.

Pildomoji Taryba vėl ima karstą. Dabar jau iš karavano. Neša į paskutinę pasilsio vietą.

PRAKALBOS PRIE KAPO.

Atnešus velionį prie kape, karstas padedama ant duobės. Apstatoma visa eilė vainikų. Karstas apklojama gėlėmis. Prie karsto pasakoma keletas prakalbų.

KALBA SLA. PREZIDENTAS GEGUŽIS. Pirmą kalbą pasako SLA. Prezidentas St. Gegužis. Liudnas, ašaromis akyse prezidentas kalba ramiai ir jaudinančiai. Jis prisimena apie velionio darbus. Prisimena, kaip sykiu dirbo Susivienijimo labui. Pažymi, kaip velionis sąžiningai dirbo organizacijai, kaip smagu buvo su juo darbuotis. Bet velionis jau atsisveikina su šiuo pasauliu. Jis taria paskutinį sudiev visiems kurie čia susirinkę. Jis daugiau jau nebeveiks, jo darbai jau atlikti. Prezidentas St. Gegužis, varde visos SLA. organizacijos taria velioniu paskutinį sudiev. Išėkis Tamai. Išėkis ramiai ir amžinai. Tavo darbų mes neužmiršime. Mes tave ilgai-ilgai minėsime.

KALBA REDAKTORIUS S. E. VITAITIS. Antrą kalbą pasako „Tėvynės“ redaktorius S. E. Vitaitis. Žmogaus gyvenimo istorija trumpa: gimė, gyveno, mirė. Šita istorija kiekvieno lygi. Bet šitą istoriją kiekvienas žmogus nelygiai pergyvena. Vieni gyvena, miršta, bet jiems pasimirus atminties nelieka. Kiti — gyvena ir jiems mirus pasilieka ilga gerų darbų istorija. Ne tas didelius darbus atlieka, kuris palieka daug pinigų, bet tas kuris palieka gražią savo darbų atmintį. Tokią atmintį palieka velionis Tamas Paukštis. Jis širdingai dirbo lietuviams, juo daugiau Susivienijimui Lietuvių Amerikoje. Jis pagelbėjo iškelti musų organizaciją, kaipo vieną pavyzdinčiausių ir turtingiausių lietuvių organizacijų. Jis ilgai bus minėtinas musų gyvenime. Mes jo neužmiršime, ypač neužmiršime jo gražių darbų. Sudiev mielas drauge, stambus lietuvių gyvenimo darbuotojau.

F. ZIVATO KALBA. Buvęs SLA. Prezidentas F. Zivatas pasako ir gi tinkamą šiai liudnai ceremonijai prakalbą. Jis ašarodamas kalba. Prisimena, kad ir jam priėjus prie Susivienijimo sykiu su velioniu dirbti. Velionis buvo pavyzdingas, tvarkus. Gerai organizacijos finansus vedė. Susivienijimą lvedė į augštybes. Kad jis buvo geras ir širdingas žmogus, kad jo darbai yra dideli — liudija ši minia, kuri šioje liudnoje apeigoje dalyvauja. Gerb. Zivatas ir gi taria paskutinį sudiev.

Užbaigus kalbas, žmonės pamažėl, nenoriai skirstosi. Saulutė jau antroje pusdienio pusėje. Karštai ji šildo, skaidriai nušviečia kapą ir susirinkusią ir jau besiskirstančią minią. Saulutė eina vakarop. Ji netrukus nusileis, kaip ir velionis nusileidė į aną pasvietį.

TIK GĖLĖS, TIK ATMINTIS.

Karsto dar neleidžiama taip greit į duobę. Jis dar stovi tik pusiau įleistas. Stovi karstas, ant jo daugybė vainikų, šale jo tikras vainikų darželis. Matosi tik gėlės. Karstas jose paskendęs. Prie kape jaunutis berželis liudnai ošia. Dar keletas žmonių stovi, žiuri į tas gėles, į tą karstą. Liudnai taria: „Sudiev, Tamai! Išėkis amžinai!“

Netrukus kapas bus užkastas. Netrukus ir (Tąsa ant 5 pusl.)

